

U S T A W A

z dnia ...

Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej

Art. 10. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w pkt 30 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374) zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) w art. 26:
 - a) uchyla się ust. 5,
 - b) w ust. 8 wyrazy „art. 115 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 87 ust. 5 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.”;
- 3) w art. 36 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Koncesja może zostać udzielona na okres krótszy niż 10 lat na wniosek podmiotu ubiegającego się o udzielenie koncesji lub w przypadku wystąpienia konieczności wyrównania czasu trwania uprawnień do dysponowania częstotliwością na tym samym multipleksie.

3b. W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat z powodu konieczności wyrównania czasu trwania uprawnień na tym samym multipleksie, datę końcową obowiązywania tej koncesji ustala się zgodnie z datą koncesji najdalej sięgającą w czasie spośród dat końcowych obowiązywania koncesji w ramach tego multipleksu w chwili udzielania tej koncesji.”;
- 4) w art. 37:
 - a) w ust. 3 wyrazy „art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 69 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;
 - b) uchyla się ust. 3a;
- 5) w art. 38a w ust. 5 wyrazy „ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

6) w art. 38b w ust. 1 wyrazy „art. 123 ust. 13 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „art. 101 ust. 1 ustawy z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”;

7) w art. 40:

a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne” zastępuje się wyrazami „ustawie z dnia ... 2022 r. – Prawo komunikacji elektronicznej”,

b) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. W przypadku udzielenia koncesji na okres krótszy niż 10 lat opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki jest udzielana koncesja.”;

8) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Operator rozprawdzający programy w sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem podmiotu rozprawdzającego program w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie, obowiązany jest na własny koszt do rozprawdzania, a także do odpowiedniego wyeksponowania i zapewnienia łatwego dostępu dla wszystkich odbiorców jego usługi w zakresie rozprawdzania programów do:

1) programów, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1,

2) regionalnego programu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 3, właściwego dla danego obszaru,

3) programów określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 4

- wraz z elementami uzupełniającymi te programy, a rozpowszechnianymi równocześnie z nimi, takimi jak ułatwienia dostępu do treści, dane wspierające telewizję hybrydową i elektroniczne przewodniki po programach, przy czym programy określone w ust. 1 pkt 1 i 2 zostaną umieszczone w układzie programów w elektronicznym przewodniku po programach na pozycjach od 1 do 5 w kolejności: ogólnokrajowe programy ogólnotematyczne I, II, regionalne programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 3, wyspecjalizowany program informacyjno-publicystyczny oraz program o tematyce kulturalno-artystycznej.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jest nałożony na operatorów, którzy łącznie spełniają następujące wymagania:

1) podmioty te rozprowadzają programy dla zidentyfikowanych, uprawnionych na podstawie umowy z podmiotem rozprowadzającym odbiorców wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) urządzenia używane przez odbiorców do odbioru programów są przyłączone do sieci tego operatora lub operator stosuje zabezpieczenia techniczne lub rozwiązania informatyczne zapewniające odbiór programów wyłącznie w sposób stacjonarny.

3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, po przeprowadzeniu otwartych konsultacji publicznych, inne niż określone w ust. 2, rodzaje podmiotów rozprowadzających programy, wobec których to podmiotów stosuje się ust. 1, jeżeli:

1) podmioty te rozprowadzają programy dla zidentyfikowanych, uprawnionych na podstawie umowy z podmiotem rozprowadzającym odbiorców wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i

2) dany rodzaj rozprowadzania służy znacznej liczbie odbiorców do odbioru programów telewizyjnych

- uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, pluralizmu źródeł informacji i różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej.

4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, po przeprowadzeniu otwartych konsultacji publicznych, listę programów podlegających obowiązkowi rozprowadzania obejmującą co najmniej programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 i 4, dostępne drogą rozsiewczą naziemną, oraz sposób umieszczenia programów, w układzie programów w elektronicznym przewodniku po programach, przy czym programy, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2 i 4, dostępne drogą rozsiewczą naziemną będą zajmowały kolejne pozycje po pozycji 5, uwzględniając interes społeczny w zakresie dostępu do informacji, dóbr kultury i sztuki, upowszechniania sportu, dorobku nauki, edukacji obywatelskiej, potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych, a także zachowanie pluralizmu źródeł informacji i zwiększenia różnorodności ogólnodostępnej oferty programowej oraz konieczności promowania programów objętych tym obowiązkiem, zapewniając odpowiednie wyeksponowanie i łatwy dostęp odbiorców do tych programów.

5. Liczba programów określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, nie może być większa niż 30.
6. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, właściwy obszar, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dla poszczególnych regionalnych programów telewizji publicznej uwzględniając lokalizację terenowych oddziałów spółki Telewizja Polska – Spółka Akcyjna oraz techniczne uwarunkowania rozprowadzania programów.
7. Podmiot zobowiązany do rozprowadzania programów na podstawie ust. 1 i 2, lub przepisów wydanych na podstawie ust. 3, może rozpocząć rozprowadzanie tych programów po uzyskaniu pisemnej zgody nadawcy.
8. Nadawca, który rozpowszechnia program, o którym mowa w ust. 1, nie może odmówić bez ważnych powodów podmiotowi zobowiązanemu do jego rozprowadzania na podstawie ust. 1 i 2, zgody na rozprowadzanie tego programu, ani nie może uzależnić jej udzielenia od uiszczenia jakiegokolwiek wynagrodzenia.
9. Za ważny powód do odmowy zgody przez nadawcę uważa się w szczególności brak uprawnień do jej udzielenia w zakresie praw autorskich lub praw pokrewnych do audycji w programie lub ich elementów, o ile zezwolenie to nie zostało skutecznie uzyskane przez podmiot rozprowadzający od innego podmiotu uprawnionego, w szczególności od organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi. Ważnym powodem jest także bezzasadna odmowa przez podmiot zobowiązany do rozprowadzania programu zawarcia umowy z nadawcą określającej warunki rozprowadzania programu.
10. Nadawca może uzależnić zgodę na rozprowadzanie programu, o którym mowa w ust. 1, od wykazania przez podmiot zobowiązany do jego rozprowadzania, przesłanek, o których mowa w ust. 2 lub 3.
11. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, z zastrzeżeniem ust. 8.
12. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1128 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie transgranicznego przenoszenia na rynku wewnętrznym usług online w zakresie treści, Dz. Urz. UE z dnia 30 czerwca 2017 r., L 168, s. 1 i n. W szczególności odbiór programów objętych obowiązkiem rozprowadzania,

zgodnie z przepisami niniejszego artykułu lub przepisami wydanymi na jego podstawie, w ramach, objętej rozporządzeniem (UE) 2017/1128, usługi online w zakresie treści przez abonenta zamieszkałego w Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo przebywa w innym państwie członkowskim, w rozumieniu tego rozporządzenia, traktuje się tak, jakby miał miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przy stosowaniu przepisów ust. 7-11 nadawca może uzależnić zgodę, o której mowa w tych przepisach, od wykazania przez podmiot zobowiązany do rozprowadzania programu, że dokonuje on weryfikacji państwa zamieszkania zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia.

13. Podmioty rozprowadzające programy zapewniają odbiorcom bezpośredni i natychmiastowy dostęp do programu po jego wywołaniu przy pomocy oznaczenia danego programu lub audycji w jego ramach, w szczególności bez przekazów handlowych, ogłoszeń lub innych treści niestanowiących elementu danego programu, pomiędzy wywołaniem programu przy pomocy jego oznaczenia a dostępem do sygnału tego programu, chyba że treści te pochodzą od nadawcy danego programu lub uzyskano jego zgodę, a treści zostały odpowiednio oznaczone i nie naruszają przepisów ustawy. Przepis art. 44b ust. 2 stosuje się odpowiednio.”

14. Pozyskanie sygnału programu przez podmiot rozprowadzający program następuje z udostępnionego temu podmiotowi przez danego nadawcę źródła sygnału programu, o ile nie wskaże on innego źródła sygnału.

15. Przewodniczący Krajowej Rady przeprowadza ocenę realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 5, oraz przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i 4, nie rzadziej niż raz na pięć lat, kierując się interesem społecznym w zakresie dostarczania informacji, udostępniania dóbr kultury i sztuki, ułatwiania korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki i upowszechniania edukacji obywatelskiej. Wyniki oceny Przewodniczący Krajowej Rady przedstawia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, który podejmuje działania konieczne do zapewnienia, aby obowiązki te, były proporcjonalne i przejrzyste oraz nakładane jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne do realizacji wymienionych celów.”;

9) po art. 44b dodaje się art. 44c i art. 44d w brzmieniu:

„Art. 44c 1. Nadawca nie może uzależniać zawarcia umowy na rozprowadzanie programu od zawarcia umowy na rozprowadzanie programu lub pakietu programów

innego niż ten, o który wystąpił operator.

2. Nadawca nie może różnicować opłat za udostępnianie tego samego programu lub pakietu tych samych programów operatorom rozprowadzającym program.

3. Przewodniczący Krajowej Rady może żądać od dostawców usługi medialnej oraz operatorów rozprowadzających program przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień pozwalających ustalić czy stosowana przez nadawcę opłata za ten sam program lub ten sam pakiet programów nie narusza zakazu określonego w ust. 2.

Art. 44d. 1. Operator rozprowadzający program nie może uzależniać zawarcia z odbiorcą umowy o świadczenie usług rozprowadzania programów od zawarcia umowy o świadczenie innych niż rozprowadzanie programów usług lub nabycia urządzenia.

2. Operator rozprowadzający program jest obowiązany oferować odbiorcy możliwość zakupu pojedynczych programów i nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie usług rozprowadzania tych programów od zawarcia umowy na rozprowadzanie innych programów lub pakietów programów, za wyjątkiem programów określonych w art. 43 ust. 1.”

10) użyty w art. 20 w ust. 1a, w art. 44 ust. 2, w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 2, w ust. 8 w zdaniu pierwszym i w ust. 9 w zdaniu pierwszym, w art. 53b w ust. 1 trzykrotnie, w ust. 2 i w ust. 3 w różnej liczbie i przypadku wyraz „operator” zastępuje się odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazem „podmiot”;

11) użyty w art. 44 ust. 7, w ust. 8 w zdaniu drugim i w art. 45 w ust. 3 w pkt 2 i 2a wyraz „operator” zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „podmiot rozprowadzający program”.

Art. 117. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 36 pkt 11 lit. b–f, art. 62, art. 69 ust. 3 i 5–7 oraz art. 110, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 5 pkt 2 lit. j, która wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 59, art. 92, art. 109, art. 115 oraz art. 116 które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 36 pkt 23 i 26 oraz art. 41 pkt 9 w zakresie art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.;

- 5) art. 55, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.